

andre, der er til stede i salen, skal som led i opfølgningen på energiforliget sammen diskutere og finde ud af, hvad der skal ske på boligområdet.

Men hele omdrejningspunktet er faktisk ikke – i modsætning til hvad der sådan ligger lidt implicit i spørgsmålet – at prøve *ikke* at gøre noget. Omdrejningspunktet er at gøre noget, gøre det, man omkostningseffektivt og med fornuft kan gøre i et land, der i øvrigt er foran i rigtig mange af de her sammenhænge, og så samtidig også gå ud og supplere med gode velkvalificerede projekter, der giver en reel miljøeffekt.

Kl. 13:27

Formanden:

Tak til fru Anne Grete Holmsgaard.

Så vender vi tilbage til hr. Per Clausen med to § 20-spørgsmål til klima- og energiministeren – spørgsmål nr. S 736 og S 737 – som vi får besvaret her i spørgetimen. Der er i første omgang 2 minutter.

Kl. 13:27

Spm. nr. S 736

11) Til klima- og energiministeren af:

Per Clausen (EL):

Mener ministeren, at det er i overensstemmelse med regeringens ønske om at føre en ambitiøs klimapolitik, at en stor andel af Danmarks forpligtelse i henhold til Kyotoaftalen sikres ved hjælp af opkøb af CO₂-kvoter, hvor den reelle effekt på det globale CO₂-udslip er tvivlsom?

Per Clausen (EL):

Ja, jeg har lovet at lægge ud med at sige, hvad mit spørgsmål er. Og det første, som oprindeligt var spørgsmål nr. 11, lyder således:

Mener ministeren, at det er i overensstemmelse med regeringens ønske om at føre en ambitiøs klimapolitik, at en stor andel af Danmarks forpligtelse i henhold til Kyotoaftalen sikres ved hjælp af opkøb af CO₂-kvoter, hvor den reelle effekt på det globale CO₂-udslip er tvivlsom?

Kl. 13:28

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:28

Klima- og energiministeren (Connie Hedegaard):

Ja, svaret er ja, som det også er fremgået af det foregående, bortset fra at jeg ikke accepterer hr. Per Clausens præmis, at den reelle effekt på det globale CO₂-udslip er tvivlsom, for som jeg også

har sagt, så går vi faktisk efter at prøve at finde rigtig gode projekter med en reel miljøeffekt. Jeg har selv set nogle af dem, og der må jeg sige: Jeg synes, det er noget, man sagtens kan være bekendt at forsvare. Det er noget, som de, der modtager det, er glade for, og det er altså en af udviklingslandenes måder at få del i ny teknologi på.

Kl. 13:28

Formanden:

Hr. Per Clausen.

Kl. 13:28

Per Clausen (EL):

Nu vil jeg slet ikke afvise, at ministeren har set nogle projekter, der er vellykkede. Vi andre har så læst om nogle projekter, som ikke er så vellykkede. Der har tidligere i dag været en debat om et projekt nede i Afrika, og jeg går ud fra, at den diskussion ikke er afsluttet endnu, men der har også været eksempler, hvor ministeren selv har måttet sige, at det nok ikke var så godt, f.eks. i Kina. Der har også været en tendens til, at en meget stor del af de midler, der investeres, netop investeres i Kina, hvor man jo faktisk i forvejen har vedtaget nogle politiske planer og politiske målsætninger, som man så på den måde får finansieret af Danmark, og det synes jeg måske ikke er så fornuftigt.

Men det grundlæggende spørgsmål her er jo: Er det virkelig sådan, at det er nødvendigt for Danmark for at indfri sine forpligtelser i henhold til Kyotoaftalen at få løst en lang række af problemerne i udlandet, eller burde vi selv være i stand til at løfte den opgave?

Kl. 13:29

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:29

Klima- og energiministeren (Connie Hedegaard):

Det er rigtigt, som hr. Per Clausen siger, at der var nogle af de tidlige projekter, om hvilke man bare må sige: Det var ikke godt nok.

Det har man så lært af, det har man taget nogle erfaringer med fra, og så har man forbedret ikke bare måden, man gør det på i Danmark, men man har simpelt hen også været med til at forbedre hele regelsættet for de internationale projekter. Det er da meget fornuftigt. Der er da ingen, der kan forvente, at hvert eneste projekt fra måned et bare fungerer, og at der ikke er nogen som helst læring, man kan tage med derfra. Det er da en meget fornuftig tilgang til det.